

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215010573
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7215010573.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Miroslava Osifa, v trestnej veci obžalovaného G. G. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2015 v Košiciach o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry a poškodeného H. V. proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 31.7.2015, sp.zn. 5T/51/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora a poškodeného H. V..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 31.7.2015, sp.zn. 5T/51/2015 bol obžalovaný G. G. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v F. v priestoroch denného baru na Ul. P. č. XX dňa 12.11.2014 v čase okolo 22,30 hod. v stave pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol H. V. tak, že ho oboma rukami sotil do hrudníka, následkom čoho narazil chrbtom na hrací automat a následne spoločne s obvineným spadli na zem, kde zápasili a potom fyzicky napadol E. G. tak, že mu skočil na chrbát a podkopol ho, v dôsledku čoho spadli na zem, pričom privolaná policajná hliadka obžalovaného vykázala z baru, avšak po určitej chvíli sa opäť do baru vrátil, kde vo vchodových dverách s nožom v ruke sa vyhrážal zabitím H. V., E. G. a R. F., čím u menovaných vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční a H. V. spôsobil zranenia a to pomliaždenie pravej prednej plochy hrudníka ľahkého stupňa a pomliaždenie ľavého stehna ľahkého stupňa s dobou liečenia a prípadnej práceneschopnosti v trvaní do 7 dní a E. G. spôsobil zranenia a to pomliaždenie pravého ramena ľahkého stupňa s podvrtnutím skĺbenia medzi kľúčnou kosťou a lopatkou a pomliaždenie pravého stehna ľahkého stupňa s dobou liečenia a prípadnej práceneschopnosti do 7 dní,

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods. 2, § 41 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výmere 1.000,00 € a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodení H. V. a E. G. boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie ako prokurátor okresnej prokuratúry a to proti výroku o treste, tak i poškodený H. V. proti výroku o náhrade škody.

Okresný prokurátor v dôvodoch podaného opravného prostriedku namieta uloženie peňažného trestu s tým, že tento je nedostatočný pri komplexnom zohľadnení osoby obžalovaného, možnosti jeho nápravy a splnenia účelu trestu. Upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne

trestaný, pričom žalovanej trestnej činnosti sa mal dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Košice - okolie, sp.zn. 6T/190/2013, ktorá plynie do 5.10.2015. Ďalej cituje ustanovenie § 49 ods. 2 Tr.zák., v zmysle ktorého by mal súd uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie uložený trest nesplní svoj účel a nezabezpečí nápravu obžalovaného, a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici sadzby a pre výkon tohto ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný využil svoje oprávnenie v zmysle § 314 Tr.por. a k podanému odvolaniu okresného prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu podal nasledujúce vyjadrenie. Argumentáciu uplatnenú prokurátorom považuje za nesprávnu, nakoľko v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 49 ods. 2 Tr.zák. sa toto vzťahuje iba v prípade ukladania trestu odňatia slobody, avšak nie je vylúčené uloženie peňažného trestu. To, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za inú trestnú činnosť, bude predmetom rozhodovania príslušného súdu v zmysle § 50 ods. 1 Tr.zák., pričom nie je vylúčené i prípadné predĺženie trvania skúšobnej doby za súčasného uloženia probačného dohľadu nad odsúdeným. Je názoru, že prvostupňový súd postupoval správne pri ukladaní trestu - v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 - 4 Tr.zák. a pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Zdôrazňuje, že obžalovaný nebol nikdy súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť, pričom z hľadiska prognózy jeho nápravy je potrebné zdôrazniť, že má motiváciu v tom, že sa mu počas konania pred súdom narodil syn. V dôsledku uvedeného sa žiada zdôrazniť, že uloženie krátkodobého nepodmienečného trestu odňatia slobody by malo nepriaznivý vplyv hlavne na rodinu obžalovaného, nakoľko je jediným živiteľom v rodine. Správne teda postupoval prvostupňový súd, ak prihliadol na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr.zák. v tom, že trest má postihovať iba páchatel'a, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Nakoľko je názoru, že uložený trest postačuje na nápravu obžalovaného navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 319 Tr.por. zamietol odvolanie prokurátora.

Pokiaľ sa týka odvolania poškodeného H. V., tento podaný opravný prostriedok ani ústne a ani písomne nezdôvodnil.

Prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na dôvody uvedené v písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku a navrhol rozhodnúť v zmysle tam uvedenej argumentácie.

Poškodený H. V. v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí k veci nič neuviedol.

Obhajca v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na stanovisko obhajoby k odvolaniu prokurátora a navrhol toto ako nedôvodné zamietnuť, obdobne ako i odvolanie poškodeného H. V..

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenými osobami (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd potom pri rozhodovaní o odvolaniach prokurátora a poškodeného H. V. postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmvava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali

(po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu , odvolací súd zistil nasledovné.

Odvolací súd preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 31.7.2015 - po poučení v zmysle § 257 ods.1 Tr. por. - urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a prvostupňový súd postupoval primerane podľa § 333 ods.3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por.

Po tomto vyhlásení obžalovaného prvostupňový súd správne postupoval podľa ustanovenia § 257 ods.6 Tr.por., ak zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného. I ďalší postup prvostupňového súdu bol preto v dôsledku uvedeného v súlade s príslušným zákonným ustanovením, pokiaľ prijal uznesením podľa § 257 ods.7 Tr. por. vyhlásenie odvolateľa, že je vinný s tým, že v súlade s ustanovením § 257 ods.8 Tr.por. dokazovanie v rozsahu jeho priznania sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Prvostupňový súd potom vykonal - vo vzťahu ku žalovaným skutkom - dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste a náhrade škody.

Podľa zistení odvolacieho súdu prvostupňový súd pri ukladaní trestu u odvolateľa postupoval v súlade s ustanovením § 34 Tr.zák. a nasl. a pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol správne a to najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súčasne, taktiež dôsledne zohľadnil i potreby zaistenia zákonného účelu trestu z hľadiska tak individuálnej represie ako i generálnej prevencie.

Vo vzťahu k argumentácii uvedenej v odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť nasledovné.

Ako vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaného, tento bol doposiaľ trikrát súdom trestaný, avšak z obsahu pripojených predmetných spisov je zrejmé, že vo veci Okresného súdu Košice - okolie, sp.zn. 6T/190/2013 bol doručený trestný rozkaz dňa 5.5.2014, pričom skutkov v ďalších trestných veciach, t.j. Okresného súdu Košice II, sp.zn. 0T/103/2014 sa dopustil dňa 21.4.2014, a sp.zn. 7T/35/2014 sa dopustil z 10. na 11.7.2013, z čoho teda vyplýva., že za skutky spáchané v predmetných veciach mal byť uložený jeden a to súhrnný trest.

Pokiaľ sa týka odvolania poškodeného H. V., k tomuto považuje za potrebné odvolací súd uviesť to, že poškodený bol vyrozumený o skončení vyšetrovania dňa 26.3.2015, avšak svoje právo - ako vyplýva zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z 24.4.2015 - nevyužil. V zmysle § 46 ods. 3 Tr.por., poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok

na náhradu škody uplatňuje. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, poškodený H. V. bol v zmysle citovaného zákonného ustanovenia poučený, pripojil sa k trestnému stíhaniu s tým, že si uplatňuje nárok na náhradu škody, avšak počas prípravného konania svoj nárok bližšie nešpecifikoval, najmä vo vzťahu k výške nároku. Vzhľadom na uvedené preto bol postup prvostupňového súdu správny.

Krajský súd ako odvolací súd preto na základe vyššie uvedených zistených skutočností dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a spravodlivý, zodpovedá i vykonanému dokazovaniu a na základe toho v zmysle § 319 Tr.por. odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry i poškodeného H. V. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).